

ת"פ 13/09/20567 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملת נגד דוד דבוס, עמי דבוס

בית משפט השלום ברملת

ת"פ 13-09-20567 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملת נ' דבוס ואח'
בפני כבוד השופטת רבקה גלט

בעניין:	משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملת
המאשימה	עו"י ב"כ, עו"ד מעין דזק
	נגד
1. דוד דבוס ע"י ב"כ, עו"ד ארץ נגה	
2. עמי דבוס	
הנאשמים	עו"י ב"כ, עו"ד איתן בר עוז

הכרעת דין

נגד הנאשמים, הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירות כלפי שוטרים. הנאשם 1 מואשם בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק, ושימוש בכוח כדי למנוע מעצר, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)(נוסח משולב) תשכ"ט-1969. הנאשם 2 מואשם בעבירות של הפרעה לשוטר, ושימוש בכוח בלבד.

על פי תיאור העובדות, הנאשם 1 הוא אביו של הנאשם 2 והם מתגוררים במושב זיתן. ביום 31.5.11 ניתן צו שיפוטי לפיו עליהם לסליק ידם מהקרקע שצינה בצו וכן התקבל רישיון לכריית עצים בשטח. ניתן עיכוב ביצוע עד יום 1.7.11. ביום 23.5.12, בשעה 09.20, הגיע השוטר זה למקום במטרה לבצע את הצו. הנאשם 1 התנגד ואמר לשוטר "יהו פה גופות, לא תוציאו את הדקלים, אני שתלתי אותם". כשהגיעו שוטרים נוספים שוכנעו הנאשם ואישר ביצוע הצו, על כן החל הטרקטור את עבודתו. בשלב זה הגיע הנאשם 2, נעמד מול הטרקטור ולא אפשר לו לעבד, תוך שהוא צועק ומגדף. השוטר יוגב ניגש אל הנאשם 2 והודיע לו שהוא עצור. הנאשם 2 התנגד בעוצמה והניף את ידו עד שהפיל את משקפי השוטר. הנאשם 2 המשיך להtantג גם כשיוגב ניסה לatkzo, וסירב להיכנס לנידית, המשיך לצועק ויצא מן הנידית כשהוא אזהוק. כשראה הנאשם 1 את שairע, התקרכב אל הטרקטור בצעקות, בניגוד לאזהרות השוטר, כייעכב. כשההודיע לו על עיכובו, תקף את השוטר יגאל וגרם לחבלה בcpf ידו.

הנאשמים כפרו באישום. הנאשם 1 טען כי לא התנגד ולא איים, אלא ביקש שתוצג בפני אסמכתא שלא הוצאה. לאחר שראה אותה, אישר את כריטת העצים. הנאשם לא הפיל עצמו אלא הופל על ידי השוטרים. הנאשם 2 טען כי כשהגיעו למקום ראה שוטרים שמתיחשים בגסות וברינוי לבויו. הואאמין נעמד מול הטרקטור, אך זאת בשעה שלא פעל. לא

עמוד 1

הווצג בפניו שום צו, لكن לא הפריע לשוטרים במילוי תפקידם כדין. הנאשם 2 הותקף קשות בידי השוטרים.

ראיות התביעה

המתנדב קוב העיד כי הזמן לאבטחו את המועצה ביצוע צו לעקירת עצים מול המשק של הנאים בזיתן, ביחד עם השוטר רז. לדבריו, הוצג הצו בפני הנאשם 1 אך הוא התנגד, קילול את השוטר, ואף איים, אך המיללים לא זכוות לו. בהמשך, הבן של הנאים נעמד מתחת לכף של הטרקטור ולא נתן לו לעבוד. תוך כדי מאבק, האב נפל, המשקפיים של רז נפלו ורז ביקש שיביא לו איזיקם. לאחר מכן הגיעו תגבורות. קון שלל את האפשרות שהשוטר דחף את הנאשם, אך שב ואמר שאיננו זוכר את כל פרטי האירוע.

בשלב זה, הוגשה הודעתו, על פי כלל הקפאת הזירה שבעבר, ת/1. בהודעה נכתב כי הנאשם 1 צעק לעבר קור שאינו מכיר בצו ואינו מכיר בבית המשפט, ולמרות הצו לא ניתן לעkor את העצים, כמו כן אמר "יהופה מתים" ואמר שישרוף או ישרפ' משהו. רז ניסה כל העת להריגע את הנאשם בדרך נועם, ללא הצלחה. בשלב מאוחר יותר, הנאשם ניאות לאפשר ביצוע הצו, וזה הצדיה, אך בשלב זה הגיע בנו, והrhoחות התלהטושוב שנעמד מתחת לכף הטרקטור וסירב להזוז. השוטר יוגב עזר את הבן ואז האב צעק, שכב על הרצפה והתנגד למשטר. כשרז ניסה לכבל את האב, העיף לו الآخرן את משקפיו.

בחקירה הנגדית קור אישר כי לא ראה במו עינוי את הצו, אך ראה שהשוטרים החזיקו בנייר והציגו בפני הנאשם 1. עוד אישר כי הנאשם 1 התקשר למשטרתו על מנת לבקש עזרה, כשההתעמתו עמו. קור לא ראה את הנאשם מפיל את משקפיו השוטר, אך ראה את המשקפיים על הרצפה. שנשאל האם אכן שהנאים חדל להtanגד וזה הצדיה השיב כי אם כך היה, לא היה נדרש עימות כלל. קור שלל את האפשרות לכך שהיה בן נוסף של הנאשם 1, שמו מור, אשר הוא זה שנעמד מול כף הטרקטור, ואמר שראה את הנאשם 2. כמו כן שלל את האפשרות לכך שגררו מי מהנאים על הארץ, ושלל שגרכמו להם חבלות. הוא גם לא ראה אגרוף שנתן השוטר אליו שלו למי מהנאים. בסיום עדותו, אמר קור כי היה בן נוסף של הנאשם 1, לא+nigate 2, שנעמד מתחת לכף הטרקטור.

המפקח מטעם המועצה איגור רוזמן מסר כי אינו דובר עברית באופן שוטף, אך העיד בעברית. לדבריו, היו עבודות לבניית כביש וכי, העצים של הנאשם היו במקום, והנאים לא נתנו לעבוד, נכנס בין הכללים, עד שהזמנת המשטרת. רוזמן העיד כי היה בידיהם צו לעקירת העצים, ולא היה מדובר בעניין חדש מאותה היום, אלא בהליך שהתרחש על פני חצי שנה. ביום האירוע, הנאשם 1 הפריע ואחר כך גם בנו. בעניין הצו, העיד כי היה בידיהם, וכי המטרה הייתה להיזז את העצים למקום אחר. רוזמן ניסה לשכנע את הנאשם כמה פעמים שישתף פעולה, אך הנאשם לא רצה לשמעו והמשיך להtanגד גם כשהגעו לשוטרים. הנאשם התבקש להיכנס לביתו אך סירב. לאחר מכן לקחו אותו עם איזיקם על הרצפה. רוזמן נשאל היכן היה הצו, והשיב כי היה עותק בטור התיק, וועתק נוסף נמסר לנאטם 1 על ידי המועצה, באמצעות דוד ויס. שנשאל האם יתכן שהנאים לא ראה ולא ידע על הצו, שלל אפשרות שכך, כיוון שהנאים היה בבית המשפט, המדבר בעיצים שלו.

רוזמן אישר בחקירה הנגדית כי בעת האירוע, הצו היה בידיו. כמו כן הבahir כי מועד ביצוע הצו סוכם מראש עם הנאשם 1, לפחות חודש לפני יום האירוע. בעניין ההתנגדות כלפי הנאשם 1, העיד כי עמד במרחך של כ-20 מ' וראה כי ביקש מהנאים להיכנס לביתו, ושמע צעקות, אך אינו זוכר מי צעק. הוא ראה שהנאים היה על הרצפה, למשך כמה שניות ואז נלקח למשטרת. הוא לא זכר האם שמע את הנאשם מקלל או מאים, אך ראה שעשה בלגון ורעש. בעניין הנאשם 2, העיד כי לא חzig לו את הצו אלא רק לאביו. יחד עם זאת, עמד על טענתו כי גם הנאשם 2 הפריע לעבודת הטרקטור,

בכך שכאשר ראה את העימות עם אביו, הצד ימני לערוקטור עומד לצד.

השופט רז העיד כי היה שוטר קהילתי, ונזכר לאטי' במשמעותו בעניין העתקת עצי דקל שהיו שטולים במדרכה. לדבריו, בדק את תקינות הצוים ופנה אל הנאים 1 ואמר לו כי עליו לאפשר ביצוע הצו. הנאשם התנגד ואמר "יהו פה גופות, אי לא אתן לכם לבצע את העבודה פה", לפיכך הזעיק לעזרה את המפקחים יוגב אהרון ואלי שלி. כשהגיעו השניהם, הציג בפניהם את הצו והם נוכחו בתקינותו ופנו אל הנאים. בשלב זה החל הטרקטור עבדותו, אך הנאים 2 רצ' לכיוונו בצעקות, ואילו יוגב ושלי ניסו להשתלט עליו. בimentiים הוא זההיר את הנאים 1 שלא יתנגד, אך הנאים 1 המשיך להתקרב לטרקטור, لكن הודיע לו שהוא מעוכב. בשלב זה, הנאים 1 התנפלו עליו וגרם לו חבלה ביד. רז שלח את קור להביא איזיקים מהניידת בעוד הנאים 1 צעק ומשתולל. רז הודיע לנאים 1 כי הוא עצור, ואז הפיל הנאים את עצמו והמשיך לצעוק. אשתו צעה שהוא חולה לב. רז אזק את הנאים 1 תוך שהוא מתנגד ובתוך כך נפל בעצמו ונפל משקפיו. הטרקטוריסט ברוח מן המקום בשל ההמולה, ורק לאחר מכן שב, והמשימה בוצעה.

בחקירה נגדית העיד כי הראה את הצו לנאים 1, ולאחר מכן, תיקן עצמו ואמר כי הצו הוגג עוד לפני הגיע, אך הוא מניח שגם הציג אותו. ברגע לחלקו של הנאים 2, העיד כי הוא הצדיף כשוחחו השוטרים עם הנאים 1 ולאחר מכן נכנס הביתה, אך שב בריצה שהטרקטור החל לעבוד. בשלב זה, הנאים 1 החל לצעוק, והוא קשה מאד להשתלט עליו, כיוון שהוא אדם גדול מידי. כמו כן, הנאים 1 תקף אותו בידיו, וירד לו דם. רז היה עסוק עם הנאים 1 אך ראה מרחק של כ-30 מ' להערכתו, את השוטרים האחרים מנסים להשתלט על הנאים 2, ראה שהוא עימות, אך לא ראה שהשוטרים חונקים אותו.

רז נאל שוב ושוב בעניין הצגת הצו בפני הנאים, והסביר בתחילת כי אינו זוכר בוודאות האם הציג אותו בפני הנאים, אך הציג היה בידו והוא הראה אותו לשוטרים יוגב ושלי, ואין ספק לדעתו כי הצו הוגג בפני הנאים, על ידי השוטרים, כשהוא עצמה עומו הראה אותו לעיניהם. לאחר מכן, תיקן עצמו והעד כי הוא כן הציג את הצו בפני הנאים, עצמו. מעבר לכך, העיד כי הנאים ידעו על קיומו של הצו במשך תקופה ארוכה, בשל הiliar' שנוהל.

ברגע לריצה של הנאים 2 לכיוון הטרקטור, העיד כי הוא נשכב על הטרקטור, או שהיה בקרבתו וחסם אותו.

ב"כ הנאים הציגו לרז סרטון, ושאלו האם הוא מזהה כי עמי היה ליד אביו ולא ליד הטרקטור, בשעה שהשתלטו עליו. בכך נמסרה השפטת המצלום הוא מאוחר יותר, בשלב שבו ניסו להעלות את הנאים 2 לנידת והוא השתולל, אך ההתנגדות שלו נמשכה עוד מן השלב שבו עצרו את ריצתו לעבר הטרקטור, קודם לכן.

באמצעות רז הוגש הצו מיום 31.5.11, שהוא פסיקתא הקובעת כי הנאים 1 מוושב זיתן יסלקו ידם מן המקראען המודברים. ניתן עיכוב ביצוע עד יום 1.7.11, ונקבע כי המשטרה תסייע לביצוע הצו אם ידרש.

בנוספ', הוגש רישון משרד החוקלאות מיום 5.4.12, לביצוע העתקה של 3 עצי דקל, במושב זיתן מטעמי בטיחות.

השופט יוגב העיד כי הגיע למקום לפי קריאה לעזרה. כשהגע, הציג בפניו המש"ק את הצו ו Narra הידבות עם בני המשפחה שהተנגדו לביצועו. יוגב התקשה לזכור פרטים ועל כן הוגש הדוח שרשם מכוח כל הקפאת הזירה שב עבר.

בדוח נרשם כי יוגב קיבל דיווח על התנגדות הנאים, וכי אמר שם ינסו לבצעו יהיו גופות במקום. כשהגע, הציג בפניו רז את הצו והרישין משרד החוקלאות, אז ניסה לדבר עם הנאים 1 והסביר לו כי אינו יכול להተנגד לביצוע הצו, אך הנאים 1 המשיך להተנגד ואמר שלא אפשר, אלא יעשה בלגן. לבסוף, השתכנע הנאים 1 ועמד מצד, והטרקטור החל

בעבודה אך אז הגיע ביריצה הנאשם 2, נעמד מול הטרקטור וסיקן עצמו וכן הגיע אח נוסף, מור. הנאשם 2 סירב להזעק והתלהם, ובכך גרם לנายนם 1 להתלהט מחדש. באותו שלב נשכבר מור מתחת לטרקטור. יוגב משך את הנאשם 2 תוך שהוא יושב לו כי הוא עוצר, אך זה התנגד בעוצמה העיף את ידו של יוגב ואת משקפיו, שכן יוגב הוריד אותו לרצפה כדי לכבל אותו. יוגב חש שדוחפים אותו מאחור, ונפל. לאחר מכן המשיך המאבק עם הנאשם 2 עד שנכבל עזרת רח' וזאת תוך שאמו צועקת. לאחר שהנายนם 2 הוכנס לנידית, המשיך להשתולל וכך יצא ממנה ללא רשות. בינו לבין, ניסו אחרים להשתלט על הנายนם 1, יוגב ראה אותו שוכב על גבו על הכביש, כשהוא מטופל על ידי פרמדיק, ומספרב לקום. השוטרים נשאו את הנאשם 1 לנידית. יוגב נחבל בברך ואבדו משקפיו. בתחנה, הגיעו הנאשם 2 דברי חרטה על שהאירוע הגיע לידי כה.

בחקירה הנגדית נשאל יוגב האם עיכב את הנאשם 2 לפני מעצרו, והשיב כי האחרון סיקן עצמו כשרץ לעבר הטרקטור, הוא לא זכר האם הטרקטור פעל באותו שלב, או עמד, אך עמד על טענתו שהיתה התלהמות וכשרץ הנאשם 2 לעבר הטרקטור, לא ניתן היה לדעת מה יעשה ולכן עצר אותו.

השוטר שלו העיד כי היה קצין סיור בעת האירוע. בהסכמה הוגש דוח הפעולה רשם ת/4. על פי הרשומם, הגיע למקום עם יוגב, והוציאו בפניהם הכו והרישוון, لكن פנו אל הנאשם 1 והסבירו לו את המצב, אך הוא התנגד ואמר שלא יכנסו לשטח שלו. לאחר הידברות, הנאשם 1 ניאת לאפשר העבודה וזה הצדיה. לאחר שהחל הטרקטור לעבוד, הגיעו ביריצה הנאשם 2 וחסם בגופו את חזית הטרקטור תוך סיקון עצמו. אליו ה策ר אחיו מור, שנשכב מתחת לטרקטור. הנאשםים צעקו. בשלב זה הודיעו לנายนם 2 שהוא עוצר, אך הוא התנגד בעוצמה, העיף את השוטרים, והוא מабקע עמו. באותו זמן, מור ניגש אל שלו באופן מיידי, لكن נתן לו מכת אגרוף. שלו סיע לאזוק את הנאשם 2 ולהכניסו לנידית, כשהוא צעק ובועט בנידית. לאחר מכן, הגיעו 2 פתח את הדלת ויצא מן הנידית. באותו זמן, זה עצר את הנאשם 1 והשכיב אותו על הארץ. שלו נפצע בידיו מציפוריוennisו הנายนם 2.

בחקירה הנגדית העיד שלו כי הציג את הculo בפני הנאשם 1 והא ראה, שהנายนם הסכים לזרז הצדיה בסופו של דבר. לאחר מכן, רוב ההתנגדות הייתה מצד שני האחים. שלו לא שיל את האפשרות שהנายนם 1 הוכה באירוע, אך טען כי הוא זכר הבזקי מראות, זכור לו שראה אותו שוכב על הארץ כשרץ מעליו, וירד לוدم מהראש. שלו נשאל מהו השלב של האירוע שתועוד בסרטון שהוזג, והשיב כי היה זה כאשר הוזא מור מתחת לטרקטור, והנายนם 2 התנגד למעצר. כמו כן, אמר שאינו יודע האם הנאשם 1 הפיל עצמו, או השכיב על הארץ. בנוגע לחלקן של מור, חזר על עדותו לפיה נתן לו מכת אגרוף כיון שחש מאויים מפניהם כשהתקרב אליו בעודו מנסה לעצור את הנאשם 2, אך לא הסכים לקביעה כאילו מור היה האיום המרכזי באירוע.

שלו העיד כי מי שנשכב תחת הטרקטור היה נายนם 2 ולא אחיו מור, ולדעתו נפל לבול כשיחסו זאת למור.

הודעות הנאשם 1

ביום האירוע נחקר הנאשם באזהרה ת/6 ומסר כי כלל לא התנגד ולא איים, אלא היה נוח. לדבריו, ביקש לדוחות את העתקת העצים ביוםיים כדי לקבל תשובה, אך נאמר לו שהטרקטור כבר מכחכה, אז אמר שאין להם שום זכות לעקו, ולא קיבל שום מסמך על זה, ולא רראו לו מסמך, لكن התקשר למשטרה, אך יוגב התנפלו עליו. בשלב זה אמר שאין לו בעיה "תעקור את העצים". לאחר מכן, הבן עמי (הנายนם 2) ביקש מהטרקטורייסט דקה אחת כדי להזיז כמה דברים, וזה דחפו אותו על הפנים וגררו אותו על הרថפה וריסקו לי את העצמות". הנאשם הציג שפשופים בברך ובמרפק. הנאשם נשאל מדוע לא רצה להתפנות לבית החולים כפי שהוצע לו, והשיב שהתחנן לכך, אך השוטרים סירבו, 50

שוטרים התנפלו עליו. הנאשם הבהיר שאין כי יהו גופות או התנדג למעצר, וטען כי כל דברי השוטרים הם עלילה כדי להגן על עצמו.

ביום 7.6.12 התalon הנאשם במח"ש ת/8, ושם מסר כי היה צריך להעתיק עץ שנמצא על גבול ביתו, כי הוא הפריע לכਬיש. לפי עדותו באו מספר פעמים במהלך השנה וחצי כדי לבצע העבודה, אך בכל פעם הוא הזמן משטרת ונקבע שאין צו ולא ניתן לעקור. בבוקר היום הודיע לו הקבלן כי בכוונתו לבצע העקירה, והוא התנדג, لكن הטרקטורי שטח לא רצה מכך, הוזעקו שוטרים נוספים. כשהגיע השוטר, אמר לו הנאשם כי אין סומך עליו כיון שגם בפעם הראשונה שעברו לא היה צו. לאחר מכן, הוזעקו שוטרים נוספים. יוגב התנפלו עליו ואמר לו שאם יתנדג, יעצר, لكن אמר לו "אני לא רוצה להתווכח אתך, תעקור את העץ". בשלב זה בנו שהוא ישן, יצא בריצה וביקש שהטרקטור יעצור והשוטרים נכנסו לשיגעון והתחלו להרבעץ להם בלי אבחנה, נתנו לו אגרוף בראש, גררו אותו על הרצפה, ועצרו אותו. הנאשם אמר כי אין יכול להעיד באופן מוחלט מי נתן לו אגרוף, אך בנו, הנאשם 2 אמר לו שהוא זה רץ. הנאשם מסר לחוקר סרטון מהיום, בו נראים המעצרים. כמו כן מסר כי היו סימני חבלה מהאגוף והגיש תעודה רפואי. כששאל מי צילם את הסרטון, השיב כי אינו ידוע.

הודעות הנאשם 2

הנאשם נחקר באזהרה ביום האירוע ת/7. לדבריו, לא רצה לעצור את ביצוע הצו אלא רק יצא וראה טרקטור שבא לעקור את העצים, ונעמד ליד כף הטרקטור. השוטרים אמרו לו לזוז, תפסו אותו, זרקו כמו סמרטוט למורת צעוקתו שאינו רוצה להפריע לצו, גררו אותו והעלו לנידית. נגרמו לו סימנים אדומיים ברגליים, אותם הראה לחוקר. הנאשם אישר שנעמד ליד הטרקטור, אך טען שלא עבד, וכן טען שלא הראו לו צו, ולא קילל את השוטרים. אילו היו מראים לו צו, לא היה נעמד כליד הטרקטור. הנאשם אישר כי יצא מתוך הנידית, וטען כי לא היה מודע לכך שהדבר אסור. כשעומת עם הטענה שטריב לאיזוק, השיב כי לא היה יכול להושיט את ידיו כיון שאחזו בהן שני שוטרים.

ביום 7.6.12 התalon הנאשם במח"ש, ומסר כי בית המשפט קבע שהעבודה של בניית היכר תבצעו, והוא אמן בוצעה אך נותרו שני עצים שלפי התקן יכולים להשאיר. למורת זה, ראש ועד המושב, אמר שלשם הפרינציפ יעקור את העצים. השוטר הקהילתי בא ודיבר עם אביו, אז אביו התקשר למשטרת, כל זאת בנוכחותו. לאחר מכן, הלך לעבוד בפלאלפל ולאחר חצי שעה כבר היה טרקטור שעקור את העץ, لكن רץ למקום כדי לעצור את הטרקטוריסט כדי שייראו לו צו מבית המשפט. כשהגיע לטרקטור, הקפזו עליו שני שוטרים, התחלו להרבעץ והעלו אותו לנידית "לא הרבעות, חניקות חזקות, וככפות לראש ומכוות לבב". לדבריו, אמו, אחוות, ואנשים נוספים ממושב היו נוכחים. עוד מסר כי ראה את השוטר רץ נตอน אגרוף לאביו.

הנאשם ידע לומר כי את הסרטון שהגינו כראיה צילם שמעון עמירם.

פרשת ההגנה

הנאשם 1 העיד כי הנהלת הליך משפטי בבית המשפט בפתח תקווה, והוא הבין "ראש בקייר, אין מה לעשות" ויצאו מבית המשפט בעלי החלטה ובלתי כלום, והקבלן אמר לו בפירוש שלא נוגעים בעצים ובאדמה שלו. עוד העיד כי שמע את ראש הוועד אומר לאשתו כי בגל שפנו לבית המשפט, יעקרו להם את כל העצים. לאחר מכן, אמר לטענתו לראש הוועד, שיביא אישור המותר לו עקירת העצים, אז חיכו למסמך, כל פעם הביאו טרקטור, והוא אמר להם שנדרש אישור. יום

אחד, הגיעו בלי צו, והוא שאל האם ההצגה חוזרת על עצמה. רז השיב לו שיעבור את העצים ולא הראה לו צו, لكن התקשר למשטרת והגיעו יתר השוטרים. רז רץ ישר לשוטרים ולא הראה להם צו אך יוגב הודיע לו שבכוננותו לעבור העצים. בשלב זה, הוא זו הצדה. לאחר מכן, הטרקטוריסט כרת את העץ, למראות שהכוונה הייתה לעבור כדי לאפשר העתקה.

הנאשם העיד כי אינו יודע מהיקן הגע בינו, ולמה הסכים לכך, כיון שאינם משפחת ערביים. לדבריו, בנו יצא ובתו רגע חתך מכות. כשהתקרב בעצמו לטרקטור כדי לראות מה מרביתם לבנו, מצא עצמו שוכב על הרצפה וככלו מדמים. רז נתן לו אגרוף מאחוריה ופוצץ אותו, היכו אותו, גיררו על הרצפה כמו עץ. לתמיכה בטענות הוגשה תועודה רפואית נ/2, בה תועדו פצע עם גלד בראש, שפוחפים בידים ושפוחפים קלימים ברגליים.

בחקירה הנגידית אישר הננאשם כי ההליך בבית המשפט בפתח תקווה היה אודות העצים, אך טען כי ההליך נגמר ללא החלטה. כמו כן, עמד על טענתו לפיה כיבד את השוטרים וזה הצדה כדי שיבצעו את העבודות. כשעומת עם אמרתו במשטרת לפיה השוטר "קרה חומר" וכי בכר יש כדי ללמד שכן ראה את הצו, השיב כי "יתכן שהוא עיתון, אך הוא לא ראה שום צו, ולא נכח בבית המשפט שנייה לאחריו. הננאשם נותר בעמדתו גם כשהוזג בפני הפרוטוקול מתא"ק 11-01-325 מיום 30.5.11, לפיו נכח בדיון בו ניתן תוקף להסכמה הצדדים לפיה ינתן פסק דין בהתאם לתביעה, אשר ביצועו יעכב עד יום 11.7.11- ת/10.

בנוגע לחלקו של רז, העיד הננאשם כי זה תקף אותו באגרוף שפוצץ אותו וככלו היה דם ברצפה, אך הוא לא איים. נשאל האם היה לו סכוך קודם עם רז, השיב כי רז היה מעורב כאיש אבטחה בהליך כלשהו במושב בעבר, וזה המneau שלו להסתמך, חלק מן השתיותות שלו. נשאל בעניין הצורך שלו לטיפול רפואי, טען שהותחן לנו, וככלו היה פצע ומדמים ואף אחד לאלקח אותו. נשאל כיצד יתכן שככלו היה מדמים בשעה שלא צוין כך בתיעוד הרפואי, השיב כי כנראה שהדם התיבש. בעניין חלקו של הננאשם 2 העיד כי כשרץ עבר הטרקטור, הטרקטור היה בעמידה. בסיום עדותם אמר הננאשם שהוא בן 65 והחזק בנסיון עד שנה לאחר האירוע באה המשטרה וטענה שהוא מסוכן. בשל התיק זהה הוא אינו יכול לצאת מ从此, ונחרטו לו החימם.

הנאשם 2 העיד כי במשך תקופה ניסו לעבור את העצים ובכל פעם נעצר הביצוע כי לא היה הצו שנណן לכך אישור, עד שבים האירוע הגיע השוטר רז ואמר לאביו שבא לעבור. אביו דרש לראות את הצו, והוא בינוים עזב את המקום. כשחזר לאחר חצי שעה, ראה שהטרקטור עומד ולא עובד, ואמר לו לעצור "אמרתי לו שייעצור, מה קורה, יש צו, אין צו". בשלב זה קפצו עליו שני שוטרים והחלו לגרור אותו לכיוון הנידית, מבלי שהודיעו על מעצרו. במהלך הגרירה נפלו משקפיו ולא ראה כלום. הננאשם הודה שיצא מן הנידית ונימק זאת בכר שלא ראה מה קורה. הוא ראה כי אביו שוכב על הרצפה ולא ראה דבריהם ברורים, אלא צלליות. נשאל על התנגדותו למעצר השיב כי לא התנגד אלא השוטרים קפצו עליו כשהוא על הרצפה. אילו היו מראים לו צו, לא היה מתקרב לשם בכלל.

בחקירה הנגידית אמר הננאשם כי ידע על ההליך שנוהל, אך ההליך התייחס לבניית הרכיר עצמה, ולא לעצים. לדבריו, לעקבות העצים לא היה אישור, ואם היה, היו נזקרים מזמן. עוד העיד כי רז אמר לו ביום האירוע שהצו לא בידו, אלא צריכים להביא אותו מהמוסיצה. נשאל מדוע רץ לעבר הטרקטור השיב כי כאשר הגיע, ראה את אביו רץ לעברו ואומר לו שישי את פרטיו של השוטר. הוא אמר לטרקטור לעצור, אז גיררו אותו "ישר איך שהגעתי לך של הטרקטור, זרקו אותו השוטרים לנידית". בשלב זה, הסביר כי עמד בין הג'ק לבין הקפ האחוריות כי כוונתו הייתה שהטרקטוריסט יראה לו את הצו. לטענתו לא הפריע, אלא הטרקטור היה יכול להמשיך לעבוד כשהוא שם.

מטעם הנאשמים הוגש דיסק שעליו אמרו והוא להיות מוסרט חלק מן האירוע. לצורך הגשת הדיסק ניתנה ארכה מיוחדת, שכן ב"כ הנאשמים התקשו בהגשתו על פי נחלי בית המשפט. בסופו של דבר הוגש הדיסק בפורמט שאינו ידוע בבית המשפט ולא ניתן היה לצפות בו, כי אם לשם הקלטת אודיו בלבד.

בהקלטה נשמעת מהומה רבה, כשלושה קולות שונים צועקים ללא הפסקה, כנראה כלפי שוטרים. אחד הצועקים הבולטים הוא קול נשי, הzcורה ללא הפוגה. בין הצרחות הנשמעות, ניתן להזהות קולות של שוטר המנסה להשליט סדר ללא הצלחה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את העדויות ועינתי בראיות כלן, אני סבורה כי התביעה הצליחה להוכיח את האישום מעבר לכל ספק סביר, ואלה נימוקי:

א. מהימנות- עדויות השוטרים היו Koherniyot ומהימנות, ולא מצאתי בהן סתרות ממשמעות. אמנם, ישן מספר נקודות שבהן קיים שינוי בין הגרסאות, אך לדעתו יש לייחס זאת לחלוף הזמן._CIDOU, מטופלים השוטרים במשימות לרוב יש להניח כי מאז האירוע, היו מעורבים במסאות או אף אלף מקרים אחרים, כך שלא ניתן לצפות שיזכרו כל פרט כפי שהתרחש בבדיקה. בהתחשב בכך, אני סבורה כי עלתה מעדיותיהם תמונה עקיבה ו אחידה של אופן השתלשות האירוע.

הנאשם 1 ניסה לטעון בעדותו כי השוטר ר' הוא בעל עניין אישי נגדו, ואולם טענה זו לא הוכחה בשום אופן ור兹 כלל לא עומת מולה בעדותו. מעבר לכך, עדותו של ר' תואמת ומתאימה עם עדויות שאר השוטרים. משכך, איןני מוצאת לנכון לייחס משקל לטענה.

ב. הציגו ומשמעותה- הנאשמים שנייהם, מייחסים משקל נכבד לבקשת הציגו "הצז" בפניהם בעת האירוע. נטען כי ישנה סתירה בין עדויות השוטרים בשאלת מי מהם הציג את הצז, ועל כן לא הוכח שהוצע בכלל, ומכאן שהיתה נתונה הזכות בידי הנאשמים להתנגד לעקירות העצם. אין בידי לקבל את הטענה, מכמה טעמים.

ראשית, לא נטען ולא הוכח קיומו של בסיס משפטי לטענה לפיה הייתה חובה להציג צו בפני הנאשמים, בנסיבות האירוע המדובר. להיות שנוהל הליך אזרחי בין המועצה לבין הנאשם 1, שבו הוא נתבע לסליק ידו מן המקrukען בהם נבנתה היכיר, והיות שניתן שם פסק דין 10/10 לפיו נתקבלה התביעה בהסכמה הצדדים, הרוי הפקו הנאשמים לחסרי כל מעמד ביחס לעבודות המבוצעות בשטח היכיר, וזאת החל ממועד סילוק היד שנקבע ליום 11.7.11. משכך, לא קמה לנאים כל זכות להתנגד לעובדות, מה גם שהובטח להם כי העבודות לא יפלשו לשטחו של הנאשם 1, לפי עדותם שלו.

יתכן כי "הצז" אלו מתכוונים הנאשמים, אשר לגבי העידו כי היה חסר בכל פעם שנערך ניסיון לביצוע העקירה, הוא הרישון להעתיקת העצים להציגו בפני הנאשמים, שכן הרישון הוא עניין מנהלי שבין המועצה המבצעת עבודות, ובין משרד החקלאות.

לדעתי, יש בהבירה זו כדי להעמיד את התנגדותם של הנאים למבצע העבודות, באור בהר יותר, כהתנגדות עמוד 7

חסרת כל בסיס, ולא אבן זכות.

בכל מקרה, יש לזכור כי פסק הדין המבוסס את העדר זכויותו של הנאשם 1 במרקען לא ניתן מארורי גבו ולא ידיעתו, אלא במסגרת של הлик אזרחי שבו היה מיוצג על ידי עורך דין. אם לא די בכך, הכו ניתן בנסיבות, ועל פי הסכמה שגובשה בין לבין התובעת, לפיה תתקבל התביעה נגדו במלואה. במסגרת פסק הדין, הוסכם שם כי ביצוע הכו לסלוק ידו מן המרקען, יעוכב עד יום 1.7.11. הנאשם אשר ידע כי קשה עליו להצדיק את התנהלותו לנוכח כל זאת, טרח להתנער מאותו הлик אזרחי, כאילו לא ניתנה שם החלטה, אף טען שלא נכח בבית המשפט, כל זאת בגין עובדות הבורות. טענותיו היו בלתי משכנעות בלשון המעתה.

אף הנאשם 2 היה מודע היטב להлик שנוהל, כך לפי עדותו שלו. מעבר לכך, לא טען ולא הוכיח כי היה לו מעמד כלשהו במרקען, כך שלא ברור מכך מה סבור הוא שקרה חובה להציג בפניו רישון או צו. בעצם, הנאשם 2 הטער בעניין לא לו, ונוהג בגין עזראות השוטרים.

שנית, הנאים ידעו היטב כי המועצה מעוניינת לבצע עבודות לצורך שלמת בנית הרכיר, ולצורך כך נדרש עקירת העצים, שהרי העידו בעצמם כי הגיעו פעמים רבות מטעם המועצה לצורך כך, ובכל פעם נדחה הביצוע. אמנם, לא הסביר מטעם הנאים מה היה הגורם לעיכובים כלשהו כאמור, אך ברור הוא כי לא היו במצב תודעתם של מי שהופטע ביום האירוע, שכן עניין עקירת העצים הוכרע במסגרת חותמת לסלוק ידם מן המרקען של הרכיר, והיה ברור לשניהם כי מדובר בעניין של זמן בלבד, עד שתבוצע העקירה. בנוסף, מדות המפקח איגור עלה כי מועד ביצוע העקירה תואם עם הנאשם חדש מראש, והנאים לא הכחישו עובדה זו. לאור כל אלה, התנהלותו באירוע עוררה את הרושם שנגה בעקבשות על מנת להקשות על ביצוע הכו.

שלישית, גם אם הייתה חובה להציג אישור כלשהו בפני הנאשם 1 לצורך ביצוע העבודות, הרי מדות השוטרים כולן עלה שהצוו הוגז בפועל. אמנם ב"כ הנאים عملו רבות להוכיח כי הכו לא הוגז בפני הנאים, אך שוכנעתי מדויות השוטרים אחרות. יש להזכיר כי השוטרים רז ושי העידו מפורשות שהציגו את הכו בפני הנאים, ואילו יתר השוטרים העידו על כך שראו את הכו בשטח במו עיניהם, ותיארו את מאפיי השכנוע שננקטו למול הנאשם 1, על מנת להבהיר קיומו של הכו. לאור זאת, ובשעה שברור היה כי הנאים מתנגדים לביצוע העבודות, בשל רצונם לראות "צו", אין זה מתקבל על הדעת שהשוטרים נמנעו מהציג הכו והרישון בפניהם, חלק מניסיונות השכנוע.

חיזוק נוסף לכך שהצוו הוגז לנאים 1 בעת האירוע, מצוי בעדות הנאשם 1 עצמו, אשר אישר בחצייפה שראה כי השוטר מחזק "חומר" בידו, אך כשעומת עם עובדה זו, נתלה בכך שלא ידע מהו החומר וטען שחייב שאלוי היה זה עיתון.

לנוכח כל הנימוקים הללו, אני>Dコーナה את טענות הנאים בנוגע לאי הצגת הכו בפניהם.

ג. העתקה או כריתת - הנאשם 1 טען כי הייתה לו הזכות להתנגד ל העבודות כיוון שהצוו התר העתקת העצים ולא עקירותם. טענה זו אינה משכנעת, וגם אם פועלו אנשי המועצה שלא על פי הוראות הרישון במודיק, לא היה בקשר כדי להצדיק את התנגדות הנאים. ודוק, לא טען ולא הוכיח בעת חקירת העדים, כי הנאים עשו ניסיון כלשהו בעת האירוע, להבהיר שהתנגדותם לביצוע העבודות היא רק לשם הבטחת העתקה ומונעת כריתת.

בנוסף, טענה זו עלתה לראשונה בסיכומים, ולא ניתנה אפשרות לעדי התביעה להתמודד עמה. יתרה מזו, לא הובאה כל ראייה לכך שהעדים אכן נכרתו. לפיכך איןני סבורה כי יש בטענה זו כדי להקים הגנה לנאים.

ד. טענת הנאשם 1 להתגוננות פאסיבית הנאשם 1 טען כי הותקף קשות בידי השוטרים, על לא עול בכפו,

ואולם מудויות השוטרים עליה כי התנהגותו האימפלסיבית, והצטרפותו אל הנאשם 2 בשלב שבו רץ לעבר הטרקטור, לא הותירו ברירה בידי השוטרים.

ה הנאשם מבקש ללמידה מחומרת פצעותיו, על אלימות השוטרים, אך לא שוכנעתי כי יש צדק בדבריו, הן בשל העדויות על התנהגותו והן בשל העדר התאמה בין עוצמת התקיפה שתיאר, לבין מינוריות יחסית של החבלות שנגרכמו, אשר יכולות היו להיות תוכאה של התנגדותו.

ה הנאשם 1 ייחס חשיבות רבה לשאלת האם הפיל עצמו ארצתה במהלך התנגדותו למעצר או שמא הופל על ידי מי מן השוטרים. בסוגיה זו אין בידי להכריע, אך לדעתם אין בה כדי להשפיע על ההכרעה בנוגע לעבירות שבכתב האישום, שעיה שהוכח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם הפריע לשוטרים והשתמש בכך כדי להכשיל את המעצר.

ה הנאשם טוען כי ניתן ללמידה חפותו מסרטון שהוקלט על ידי אחד מבני המשפחה בעת האירוע. מצער, איני יכולה לקבל את הטענה, שכן הדיסק שהוגש אינו מלמד על שאירוע באופן מלא. בדיסק, שניתן היה לשמעו ללא צפיה חזותית, נשמעים קולות היסטריים וצעקיים של אנשים שונים, כנראה בני משפחת הנאים, הדורשים בצווחות כי השוטרים ישחררו את בני המשפחה שנטפסו. המדבר בצווחות יוצאות דופן שייצרו מהומה רבה. התרשםתי היא כי הדיסק דזוקא מחזק את ראיות התביעה, במובן זה שניתן לשמוע כי הנאים ובני משפחתם העצימו את האירוע והתפרעו ללא כל פרופורציה לנסיבות. מן הדיסק עולה גם כי מהימנה גרסת השוטרים לפיה הייתה במקום התפרעות שקשה היה לרשותה.

לא ניתן להבין איזה חלק של האירוע הוקלט, אך ככל מקרה, אין בהקלטה כדי לבסס את טענת הנאשם לפיה השוטרים נהגו כלפים באלימות ללא הצדקה.

ה. טענת הנאשם 2 להתקנות פאסיבית הנאשם 2 טוען כי כל רצונו היה לברר אם ישנו צו המותר את העבודות, ולא התקoon להפריע לטרקטור. לדעתם, טענה זו מיתמתת, ואני משקפת את מניעי. גם טענתו לפיה נזעך בשל מהומה, אינה מתישבת עם הראיות. הנאשם 2 חזר למקום בשלב שבו כבר החל הטרקטור לעקור את העץ הראשוני, וראה כי אביו עומד במקומו, ומאפשר ראיות העבודות. למרות שהוא אמר להסיק שיש להשלים עם המצב, בחר להתפרק בritchא אימפלסיבית אל מול הטרקטור, והביא להטלחות מחודשת של הנאשם 1.

בעודתו ניסה הנאשם 2 לטעון כי ברגע ריצתו, היה הטרקטור במצב של עמידה, אך עדות זו, סותרת את גרסתו במח"ש, שם מסר כי ראה שהטרקטור החל בעבודה, ככלומר, הטרקטור היה בתנועה. בכל מקרה, איני סבורה כי יש חשיבות רבה במצבו של הטרקטור בשניה שבה הופיע הנאשם 2 מולו, אלא יש לבחון האם היה במעשה כדי לס肯 את עצמו או את הנג הטרקטור, שהוא עלול לפתח בנסעה כעbor רגע. המעשה של ריצה אל עבר הטרקטור, והעמידה בקרבתו כשהוא לkrarat תחילת העבודה, היה בהם כדי לס肯 אותו באופן ממשי, ולכל הנסיבות, סביר להניח שכך התרשמו השוטרים שנזעקו לתפסו. חיזוק למסקנה אחרת זו ניתן למצאו בעדות הנאשם 1, שהuid כי איננו יודע מה يكن צץ לפטע בנו, ומדובר רצ לעבר הטרקטור, ואף הביע דעתו שלא היה צריך לאפשר לך לקרות.

במהשך לתפיסתו ליד הטרקטור, התנגד הנאשם 2, והביא להסלהם האירוע, עד שהוא צורך במאבק פעיל עמו, לצורך כבילתו והכנסתו לנידית, אך גם בכך לא היה די. הנאשם 2 נג בעדות ויצא מן הנידית בעודו עצור ואזוק. טענתו כאלו לא ידע שהדבר אסורה, הייתה בלתי משכנעת, ואף טענתו לפיה ריצה לראות מה קורה עם אביו, לא היה בה כדי להצדיק את מעשיו, שהרי ברור כי משנעצר, היה עליו להישאר בnidit ולהמתין. התנהגותו זו מעידה על הלך הרוח הפרוע שבו היה שרוי.

הנאשם 2 ניסה לטעון כי התנגדותו לomezר היהת פאטיות בלבד. איןני מקבלת את הטענה, לנוכח האמור לעיל. לדעתי, השטולותו של הנאשם 2 ומאבקו בשוטרים, מגבשים את העבירות המיוחסות לו.

הנאשם 2 טען גם כי מעצרו היה בלא חוקי היה שניתן היה לעכבר בתקילה. טענה זו אין בידי לקבל, שהרי הנאשם רץ לעבר הטרקטור, באופן שסיקו אותו או לכל הפחות נראה היה כעולם לסתכו. במצב שכזה רשאי היה השוטר לעצמו מיד, שהרי הפעלת סמכות העיכוב תחילתה, הייתה עלולה להשווות את הרחקתו מן הטרקטור ולהכשיל את השוטר בנסותו למנוע אסון.

כבר נקבע לא פעם כי בנסיבות שכאה, אין חובה להפעיל את סמכות העיכוב.-----

. **עבירות האויומים** הנאשם 1 השוטרים קור ורז העידו כי הנאשם 1 אמר שם ינסו לבצע את העבודות "יהיו פה גופות". הנאשם טען כי לא אמר דברים הללו, ומפנה לכך שיתר השוטרים אף המפקח איגור, לא הזכירו אמרה שכזו מצדן.

אמנם, עדות השוטרים הייתה מהימנה עלי, אך בכל זאת, נותר ספק בלבבי שהוא הנאשם כיואות, ושמא אמר משהו אחר, שהרי ניתן ניתן היה לצפות כי גם הנוכחים האחרים, ובמיוחד המפקח איגור, יישמעו את לשון האויום אילו נאמרה לנו. בשל הספק המסתוי שנותר, ובשים לב להמוללה שנוצרה בעת האירוע, אני מוצאת לנכון לקבוע כי לא הוכח לעבר לכל ספק סביר, שהנאשם ביצע עבירה של איומים.

. **הטענות לאכיפה בררניתה** הנאשמים טוענים לאכיפה בררנית, לנוכח העובדה שלא הוגש כתב אישום כנגד בן משפחה נוסף שהוא באירוע, הוא מор דבוס, בנו של הנאשם 1 ואחיו של הנאשם 2.

טענה זו אין בידי לקבל, להיות שלא הוכחה בדרך שבזה יש להוכיח טענה מסווג זה וברף ההוכחה החדש, של מazon הסתברויות. לモותר לציין כי לא הובאו כל ראיות בעניין בסיבותו של מור דבוס, או הראיות שנאספו בשעתו בעניינו, וכל שידוע בבית המשפט הוא כי חלק מן השוטרים העידו שאף הוא התקרכב אל הטרקטור. בכך אין די על מנת לבסס את הטענה, כך שהיא בה לתוכה מרוחיקת לכת של ביטול האישום.

בע"פ 4855/02 בורובי' נ' מד"י (נבו מיום: 31.3.05), אמר בית המשפט:

ראויים אנו טעם להעיר: עיקר עניינה של ההגנה מן הצד הוא בהבחתת קיומו של הлик פלילי ראוי, צודק והוגן. בעיקרונו עשויה אפוא ההגנה לחול בכל מקרה שבו קיומו של הлик הפלילי פוגע באופן ממשי בתחומית הצדקה והגניםות כפי שהוא נtapset בעניינו של בית-המשפט. מטרת החלטה של ההגנה היא לעשות צדק עם הנאשם, ולא לבוא חשבון עם רשות האכיפה על מעשיהם הנפסדים. ואולם לרוב (אם כי לא תמיד) תיוקס הפגיעה בצדקה ובהגינותו של הлик הפלילי להתנהגות נסdet של הרשות; ובמקרים כאלה אכן מוטל על בית-המשפט לבדוק את מהלכיהם. ברם, לא כל מעשה נסdet שעשו הרשות החקורת או המאשימה, או רשות מעורבת אחרת, יצדיק את המסקנה שדין הנאשם להבטל מטעמי הגנה מן הצדקה; בין מפני שבאיוון בין האינטראיסים הציבוריים המתנגדים גובר העניין שבקיים המשפט, ובין (זהה, כמדומה, המצב השכיח) מפני שבידי בית-המשפט מצויים כלים אחרים לטיפול בנפסדות מהלכיהם של הרשות. ביטולו של הлик פלילי מטעמי הגנה מן הצדקה אפילו מהלך קייזוני שבבית-המשפט אינו נזקן לו אלא במקרים חריגים ביותר.

לדעתי, בעניינו, לא הוכח בשום אופן כי ניהול הлик כנגד הנאשםם, בשעה שלא הוגש כתב אישום נגד מור דבוס,

פוגע בתחושת הצדקה, וודאי לא באופן שיש בו כדי להצדיק ביטול האישום.

ח. הטענה להגנה מן הצדקה ذكور, הנאים התלוננו במח"ש, כנגד השוטרים שטיפלו באירוע, אף תיק מח"ש נסגר. טענת הנאים היא כי סגירת התיק במח"ש פוגעת בתחושת הצדקה ויש בה כדי להביא לביטול האישום.

ואולם, עיון ב/¹ מכתב מח"ש מיום 12.7.12 מעלה כי סגירת תיק מח"ש לא נעשתה לאחר יד, אלא מתוך שיקול דעת, לאחר בוחינת התלונה, עיון בכל החומר, ובדיקה ראשונית. לאחר כל אלה הוחלט לסגור את התיק, כיון שהנסיבות העניין אינן מצדיקות לפתח בחקירה. לדעתו, בנסיבות אלה, לא ניתן לבקר את החלטת מח"ש (ע"פ (ח') 15-08-08-44633 שלמיב נ' מד"י (12.11.15); ע"פ (ח') 11-01-10726 מד"י נ' קנדרו (24.3.11), וזאת בשונה ממה שקבעתי בעניין מעוז אהרון (ת.פ. 13-09-22622 מד"י נ' אהרון (23.2.15), אליו הפנו הנאים בסיכומיהם, שם נסגר תיק מח"ש, ללא חקירה מאין עבירה).

סיכום

התביעה הוכחה כי הנאים הפריעו לשוטרים בעת مليוי תפקידם ואף השתמשו בכוח על מנת להכשיל את מעצרם, לפיכך אני מרשים אותם בעבירות אלה.
אני מזכה את הנאשם ¹ מעבירה של איומים מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ז איר תשע"ו, 25 Mai 2016, במעמד הצדדים.